

[Riishøj]

Så er det spørgsmålet, hvem der er imod vores forslag. En grund til, at vi fremsætter det, er sådan set at klargøre vores holdning. Vi har ikke noget imod, at gymnasielærere, der mener, at vi går ind for en meget central og teknokratisk løsning på uddannelsesproblemerne, siger farvel og tak. Vi ønsker at bekende kulør og vedkende os de grundsynspunkter, vi har. Det kan godt være, at visse faggrupper mener, at deres fag er specielt vigtige, og at de skal have mange flere timer, end vi foreslår, og de synes måske, at de får mere ud af det efter ministerens forslag. Disse snævre faglige grundsynspunkter på gymnasieskolen, som beklageligvis kendetegner meget af debatten, synes jeg nok er meget uheldige, og de er nok især gældende inden for gymnasieskolen på grund af den fagopplittethed, man har i lærerkorpset. Vi kunne godt ønske os en smidiggørelse af faggrænserne. Vi mener, det ligger i hele blokstrukturen, at fagene inden for de blokke, vi opererer med, hænger sammen i den grad, at man kan få en udmærket og konstruktiv sammenhæng og overlappning af faggrænserne. Jeg tror ikke, at en historielærer er tjent med i 40 år at undervise specifikt i de snævre historiske emner, bundet i den grad fagligt, som han eller hun er i dag. Vi mener, at den større åbenhed og fleksibilitet, der findes mellem grænserne i vores forslag, og som også vil gælde mellem lærergrupperne, i høj grad kunne give en tiltrængt fornyelse i gymnasieskolen.

Så er der spørgsmålet om forsøgserfaringerne, og vi nævner jo udtrykkeligt, at der naturligvis er problemer i forbindelse med hver eneste type af uddannelse. Vi er ikke så naive, at vi mener, dette er problemfrit, og jeg mener heller ikke, at der i beslutningsforslaget er en så decideret overvurdering i retning af, at man løser alle gymnasiets problemer gennem en reform af denne type, men vi mener, at vi får en væsentlig mere helhedspræget og demokratisk fungerende skole, og vi afviser derfor disse betænkeligheder vedrørende den faglige fordybelse og det faglige niveau. Vi mener, det er nogle begreber, som slynges ud med et indhold, med en definition, som er uacceptabel og forældet, og som heller ikke, hvis vi tager erhvervslivet, er særlig ønskelig.

Flere af os har da heldigvis gennem vores løbende arbejde været på møder med er-

hvervslivet, og jeg ved i hvert fald fra en stor virksomhed som IBM, at i deres, hvad vi kan kalde optagelses- og ansættelsesprøver, er det, man vurderer, simpelt hen kreativitet i bred forstand, det er ikke paratviden. Naturligvis er til enhver form for kreativitet en faglig viden nødvendig, men det er ikke det, man måler. De ting, man lægger vægt på, er kreativitet i bred forstand. Man ansætter såmænd præster og musikere inden for den branche.

Vi mener, at det, ministeren lægger op til: det meget snævre, fagopsplittede gymnasium med nogle meget individuelle valg, der gør, at klasserne bliver splittet op i personer, der har valgt vidt forskelligt, giver urimelige betingelser for en samlet helhedsorienteret undervisning. I selvforvaltningsprincippet ligger jo, at gymnasiet får en væsentlig større variation. Man får en større selvbestemmelsesret. Vi mener, at de kvalifikationer, der er på skolerne, er større end dem, der er i direktoratet, og vi frygter altså ikke en større variation. Vi mener ikke, at det giver forskellighed med hensyn til kvalifikationer.

Der er også i høj grad variation i dag. En gymnasieelev, der har en elendig lærer, rent ud sagt, i et fag, får naturligvis en langt dårligere baggrund end en elev, som er så heldig at have en meget dygtig lærer. Efter vores forslag får eleverne i højere grad en lærergruppe, og man arbejder med nogle emner, der naturligvis uundgåeligt har en faglig baggrund. Der undervises, som det udtrykkeligt nævnes i forslaget, også fagligt, men med sigte på en sammenhængende undervisning, og den sammenhæng mener vi altså også kommer i evalueringen.

Det er jo sådan, at der er en ekstern evaluering indbygget i vores forslag. Der er en samlet prøve, men det er rigtigt, at der her lægges op til en større variation. Det mener vi også i høj grad er tiltrængt i gymnasieskolen. Jeg tror, at de problemer, der er i gymnasieskolen, i høj grad er den faglige indsnævretthed, der er i dag, den mangel på, at man simpelt hen har et konkret ansvar for, at skolen fungerer. Der er for meget topstyring fra overordnede myndigheder.

Vi er glade for, at vi har fået en positiv modtagelse især fra socialdemokratiet. Jeg ved, at socialdemokratiet ligesom vi i SF har haft mange diskussioner om dette, og jeg tager det som udtryk for, at den dag, det po-